

com un ca, com un gos,
com un perru rabiós.

Si no 'ls fan caritat, s' en van tot cantant y aixecant veu á mida que s' allunyan de la casa:

La cloch, cloch,
la cloch, cloch,
polls y llocas,
polls y llocas;
la cloch, cloch,
la cloch, cloch,
polls y llocas
tot fos mort.

VICENTS PLANTADA Y FONOLLEDA.

Abril, 1897.

EFEMÉRIDES VALLESANAS

Mes d' Abril

Día 11.

1774. *Privilegi*.—La reyna Elionor promet y jura als prohoms del castell de la Roca y de sos termes, que lo mer imperi y qualsevol jurisdicció y los emoluments d' ella devallants, pertanyen á la Royal Corona, de la que no 's poden separar.

Día 12.

1815. *Naixement*.—Sabadell té la gloria de veure neixer, aquell qui devia ser nomenat per Pio IX, general de las Escuelas Pías, anomenat Joseph Calasanz y Casanovas.

Día 13.

1613. *Encàrrech*.—Tingudas certas dimensions alguns convents de Barcelona y son Consell, las portaren á la decisió de Roma; i' assumpto era complicadíssim y la persona més significada ab que 's pensá pera ilustrar al tribunal de la Ciutat eterna, era un fill de la terra vallesana, encara que resident á Barcelona, N' Esteve Gelabert Bruniquer, de Granollers. En efecte, en lo dia de la efeméride, la ciutat de Barcelona acull altra volta al eruditíssim Bruniquer, després de prop de tres anys d' au-

sencia á Roma, gestionant lo predit assumpto y altres.

Día 14.

1714. *Guerra de successió*.—Lo coronel Amill, desde Vinyó, fa á saber als Consellers de Barcelona, que ab un destacament passá á las parts del Vallés y de la Marina, pera animar los pobles y replegar lo major número de gent possible; empero, diu, al arribar á Plegamans, caygué una pluja tan forta, que m' obligá á fer nit á Caldas. En aquet punt sigué hostilitzat per i' enemich i' endemá mateix: eran las tropas de González, acampadas á Sabadell.

Día 15.

1096. *Consagració*.—A instancia de l' ilustre cavaller Gerbert Huch y de sa muller Legarda, es consagrada la iglesia de Sant Martí de Sorbert (Tarrassa), pel bisbe de Barcelona, anomenat Folch.

Día 16.

1714. *Guerra de successió*.—Sigué fatal la estada, á Caldas, del coronel Amill. Mentres se las havia ab lo general González, sapigué que Bracamonte, altre general á las ordes de Felip V, feya via de Centellas cap al cantó de Caldas. Tant s' insistí en la noticia, que en aqueix dia «pasí á reconeixer las avingudas, comunica, pera sostenir la gent y haventme adelantat sol, encontrí ab cuatro fusellers del enemich á distancia de vuit á deu passas, encaraas las armas; regoneixent mon perill, girí la grupa ab apresurada fuga, disparantme al mateix temps; romperen una cuixa á mon cavall, que milagrosament me tregué dos tirs de fusill del perill, que cayent poguí traurer las pistolas de las fundas, llansantme per las montanyas de Gallifa á peu... Afegeix després que, havent sigut ajudat per los seus, hi hagué un «encontre en lo que 's perderen alguns cinch mosos y Francisco Peracolls de Malla, de descuit acutxillat, y segons noticiass, ha ja acabat en lo patibol de la forca, per ser home conegut en defensa de la Patria.»